

בפעם הראשונה: הסיפור האמיתי של מה שהתרחש בפת"ח

בכביש הראשי ביירות-דמשק, שבו התקדמו כוחותיהם העיקריים. ליד בחמדון הם נתקלו בהתנגדות נמרצת מצד כוחות פת"ח. בראש הכוחות האלה עמד מפקד כוחות פת"ח באזור-ההר, אברחאלר אליעמרי — שהוא כיום שותפו של אברמוסה ב"מרד".

הקצין השלישי בכורה הוא אבררעד, ששמו האמיתי הוא וסיף עריכאת.

לשלושת הקצינים האלה היתה נוענה משותפת, המזכירה את הוויכוחים שליוו את ימיה הראשית של צה"ל.

שלושתם היו קציני הצבא הירדני, ועברו בית-ספר לקצינים. בדומה לקצינים היהודיים שחזרו בשעתו מן הצבא הבריטי ושוללו במפקדיהם הפלמ"ח, אשר פיקרו על החטיבות הקרביות, מזלזלים אברמוסה וחבריו במפקדים שרכשו את נסיונם בשרות בשרה מבלי שעברו קורסים בצבא, מקצועי. קידומם מרגיו אותם. אברצאלח העסקן ושלושת הקצינים — אברמוסה, אבררעד ואברחאלר — היוו מזה זמן רב אופוזיציה קיצונית בפת"ח. משותפת להם העובדה שהם חסרי השכלה וחסרי תיכחום פרייטי כלשהו. משותפת להם גם השינאה למיסר של פת"ח, שהפכה במשך הזמן שינאה אישית לערפאת.

בשביל אל-אסד, היו אלה המועמדים הטיבעיים לביצוע תוכניותיו.

● אסד גרם למילחמה

בשנת 1976 נכשל נסיונו של אסד לחסל את אש"ף ככוח עצמאי, ולהפוך את השירדים לכלישרת בירי הסורים. הגורם העיקרי היה ההתנגדות הצבאית העיקשת של כוחות אש"ף, בפיקוד אברמוסה, אברחאלר וחבריהם. אסד לא ציפה לכך, ונענה אז לתיווך הסעודי.

כנקמה ניסה אסד להרוג את אברי מוסה. אנשיו התנקשו בחייו. צבא יריות סגע בו. הוא ניצל בנס. אך הוא נפגע בצד אחד של גופו מכמה כדורים, ומשום כך הוא נעזר במקל להליכה.

יתכן מאוד שההתנקשות נחיי השגריר שלמה ארגוב בלונדון, ב-3 בינוי 1983, נועדה לשרת מטרה דומה.

לפי אחת הגירסות הנפוצות עתה, סעלו הרצחנים של אבר-נידאל בשל-י

אברצאלח: שיחה חשאית בין שני פועלים

המנהיג הדרווי הנערץ כעל בוגד. ערפאת נאלץ להתנצל לפנייהם.

אף שנחשב כשמאלי, קרא אברצאלח ררור לכעסו על הסובייטים בעת המצור על ביירות. הוא טען שהסורים והסובייטים שותפים למוימה הציונית. "ברונייב הוא ראש הלובי הציוני בקרמלין" הכריז, כשהסובייטים לא נקפו אצבע כדי לחוש לעזרת הפלסטינים הנצורים. ערפאת

פוליטי. חבריו נטו לזלזל בו, ואברצאלח סבל קשה מיחס זה אליו.

היתה לו עוד סיבה למרירות. אף שהוא כיום רק בן 45, הוא חולה קשה. ריאה אחת שלו הפסיקה לתפקד כליל, וריאתו השניה פגועה. תוחלת חייו נמדדת בחודשים, אולי בשנה שנתיים.

עד אז נודע אברצאלח בקרב ראשי פת"ח רק

הפגישה המברעת נערכה בנובמבר 1980. היא לא היתה חשאית. להיפך, עיתוני סוריה, שהם זרועות המישטר, פירסמו אותה בהרחבה ובהבלטה.

חאפט' אל-אסד, השליט הכליכול של סוריה, קיבל לשיחה את נימר צאלח, המכונה אברצאלח, חבר הוועד המרכזי (הוועד המהפכני) של אירגון פת"ח. השיחה נמשכה שש שעות תמימות.

המתוהרים

נתן הוראה למנוע את פירסום ההודעה בעיתוני ביירות, אך אחד העיתונים פירסם אותה ככל זאת.

● שלושה קצינים נגד הכלמ"ח

יהו האיש שאסד בחר בו כדי לבצע את תוכניתו באש"ף.

השותף השני הוא אדם שונה לח" לוטיין.

מוחמד מוסה, המכונה אברמוסה, הוא חייל קרבן וחייל מיקצועי. הוא היה קצין בצבא הירדני, ועבר משם לשורות אל-עסיפה, הזרוע הצבאית של פת"ח.

אברמוסה, ליד כפר ליד חברון, זכה בהערכת חבריו כקצין מוכשר וכאדם העובד קשה (24

בשל פשטותו הרבה, ונטיותו לראות כל תמונה בשני צבעים פשוטים כילבד: לבן ושחור. מי שלא הסכים עימו היה "בוגד", ורינו של בוגד הוא מוות. במשך רוב שנות חייו לא נגע באלכוהול, ורק בקושי רב הצליחו עמיתיו להשקותו בפעם הראשונה.

הערצתו ליאסר ערפאת היתה עיוורת ומביכה. כל מי שחלק על דבריו של ערפאת היה בעיניו "סוכן ציוני".

את דעתו השמיע אברצאלח בנר סת:..אני אחסל את הטינופת הזאת כמו ידיו"

מאז 1970 היה אברצאלח קיצוני ובלתי מתפשר. הרבר גרם לאיפעם למבוכה בצמרת

שיחה ארוכה וגלויה בזאת, עם איש שאף אחד לא ייחס לו אז חשיבות, יכלה להיות מיועדת רק למטרה אחת: להעניק לאיש חשיבות שלא היתה לו.

אברצאלח עצמו טרח לספר אחר-כך לכל מי שרצה לשמוע מה קרה באותה פגישה. "אני מבין אותך", אמר אסד לפעיל הפלסטיני המשופם. "אתה בריכפר, כמוני. אתה פועל אמיתי, כמוני. את ערפאת איני מבין, אבל אותך אני מסוגל להבין".

● אדם חלה מתוסכל

יה זה תרגיל מחוכם מאוד בפסיכולוגיה. כי אסד שם את אצבעו בריק על נקודת

על סמך מידע בילעדי שלא פורסם מעולם, מגלה עורך "העולם הזה" מה באמת התרחש בתוככי פת"ח לפני המרד, אחרי שפרץ וכאשר התברר כי התוכנית הסודית נכשלה לחלוטין

חות אסד, שקיווה שאריאל שרון יעשה את המלאכה בשבילו וישמיד את כוחות אש"ף ואת הנהגתו. לא עלה כלל על דעת אסד כי שרון יתקוף גם את הצבא הסורי — וכשירדה עליו המכה, היה מופתע מאוד, מפני שלא היה בה שום היגיון.

אחרי פינוי אש"ף מביירות חק ערפאת מן המלכודת הרמסקאית וקבע עם מיפקדתו בתוניס. אך היה מנוי וגמור עם אסד לשים קץ אחת ולתמיד, לאש"ף העצמאי. הוא רצה להחזיר את אש"ף לימיה הראשית, כאשר האירגון, בהנהגת

שעות ביממה, כדברי אחר מיריכיו הנוכחיים, שהיה פעם ירירי.)

במילחמה הסודית-פלסטינית הראי שונה, בסתיו 1976, כאשר חדר הצבא הסורי ללבנון כדי להשמיד את אש"ף, היה אברמוסה מפקד כוחות פת"ח בי צידון. היה זה הוא שמשך את הכוחות הסוריים המשוריינים לעיר והבין להם שם מארב קטלני. חטיבה סודית הושמדה, והסורים לא שבחו לקח זה מעולם.

באותה שעה נחלו הסורים גם מפלה קשה

האירגון, כך, למשל, קרה בסוף 1975. בשלב הראשון של מילחמת-האזרחים.

אש"ף היה אז קשור בקואליציה הלכנונית השמאלית, שכללה את הקומוניסטים, הדרוזים של כמאל ג'זבלט (האב) ועוד. באותו שלב הציעו הקומוניסטים לנסות להשיג פשרה עם הימין המארוני, להסתפק ברפורמה מתונה של המישטר ולחתור להסכמה לאומית חדשה.

אברצאלח יצא מכליו לשמע ההצעה הפש רנית. "הקומוניסטים הם בוגדים" הכריז. וכאשר קיבל ג'זבלט הזקן את ההצעה, הכריז גם על

התורפה של בעל-שיחו.

נימר צאלח הוא חריג בין ראשי פת"ח. הוא אכן פועל פשוט, חסר כל השכלה. הוא בן כפר ליד לוד, נשא אשה בגיל צעיר, הוליד ילדים והרוויח את לחמו כפועל פשוט בכויית — דבר נדיר למדי בקרב הפלסטינים המהווים בדרך כלל עילית אינטלקטואלית. לא היה לו שום נסיון פוליטי.

כשנבחר לוועד המרכזי של פת"ח, אחרי ספטמבר השחור, הוא מצא את עצמו בחברת אנשים מתחכמים, בעלי השכלה ונסיון פוליטי וריפולמטי רב. הוא גם לא היה לוחם, אלא עסקו